

dvælede ved og vil tillægge væsentlig Betydning. Men det er et Gode, som er indrømmet, og man kan ikke stille sig saaledes, at de skulle betale 30 Ore i Afgift i Havnen, og at det skal tilbagebetales forinden Omladningen ved Transit, thi nu betales der jo ikke for Omladningsgodset forinden Omladningen, men det krediteres og betales bagefter. Dette kan udvides; men at stille det saaledes, at de skulle betale Afgiften i den gamle Havn og saa faa den tilbage i en Havn, der fortrinsvis er beregnet paa Transit, vil ikke være rigtigt. I en tidligere Forhandling om Skibsafgiftens Opkrævning i Frihavnen, som tidligere var forudsat at skulle finde Sted, udtalte Finansministeren, at hvis der skulde være Tale om dens Opkrævning, maatte det ske ved Udgangen af Frihavnen i Form af en Afgift, altsaa ganske som det er foreslaaet her i Form af en Konvertering. Nu er Spørgsmaalet jo dette: Kunne Frihavnen og den gamle Havn ikke stilles lige efter dette Forslag, selv om man ikke udstemte det Stykke, som de ærede Forslagsstillere foreslaa udstemte? Jeg vil da bemærke, at de ere stillede lige, og jeg ser ikke rettere, end at det maa de blive, og det er jo Hensigten, at de skulle blive det. Den eneste Indvending, der nu i og for sig kan gøres, er den, at naar man opkræver 30 Ore pr. udloset Register-ton i den gamle Havn, og som Surrogat i Frihavnen opkræver en tilsvarende Afgift ved Udgangen, kan den i den gamle Havn falde paa Skibet, og i Frihavnen falder den selvfølgelig paa Varerne. Nu mene de ærede Medlemmer, at saa bliver Fragten anderledes til den gamle Havn end til Frihavnen. Ja, det mener det ærede Medlem, og der er ogsaa andre, der have den Mening; men der er ogsaa mange sagkyndige, der ere af den modsatte Mening. Det ærede Medlem mener, at Landmandsbanken kan reklamere og sige, at ved Fragten stilles Frihavnen gunstigere. Det tror jeg ikke, at Landmandsbanken vil gøre, thi Landmandsbanken er af den Mening, at Afgiftsforholdene ere de samme i den gamle Havn og i Frihavnen, men det er i alt Fald noget, man kan faa at vide. — Jeg skal nu gaa over til at omtale, at det Tilfælde, at Fragten kunde blive forskjellig, har været forudset. Det ærede Medlems Ind-

vending kunde gøres imod Lovforslaget, som det var vedtaget ved 2den Behandling i Folketinget, men kan ikke gøres, som det er vedtaget ved 3dje Behandling, thi nu er der kommet til at staa saaledes: „Indenrigsministeren bemyndiges til at bestemme, at der i Stedet for den fornævnte Havneafgift af 30 Ore pr. udloset Register-ton skal erlægges en hertil svarende Afgift af Varerne, hvilken Afgift i saa Fald bliver at fastsætte for hver Varefort i Overensstemmelse med Toldvæsenets Bestuvsningsreglement“. Hvis dette Forslag vedtages, kan man altsaa straks med Loven i Haanden spørge de Autoriteter, som bør kunne besvare et saadant Spørgsmaal, særlig Havneraadet, Toldvæsenet og Handelsstandens Repræsentation: „Niste De Erlæggelsen af disse 30 Ore, eller tilraade De straks at gaa til en Afgift? Og det ærede Medlem, som selv erkender og stærkt nok har udtalt, at jeg ikke er særlig sagkyndig, maa ikke fortænte mig i, at jeg kun ønsker en Bemyndigelse og ikke ønsker afgjort ved Lov, hvorledes det skal være; men jeg er villig til at forhandle derom med sagkyndige Autoriteter, og sige de, at de ønske, at Afgiften straks konverteres og lægges paa Varen, saa vil det ske, naar Frihavnen aabnes. Jeg kan jo ikke vide, hvilket Svar der vil komme paa et saadant Spørgsmaal; men lad os sætte, at Frihavnen bliver aabnet, og at det senere viser sig, at der bliver en Fragtskiftelse mellem den gamle Havn og Frihavnen, hvilket det ærede Medlem tror, men hvad mange andre ikke tro, saa forekommer det mig at blive aldeles uimodstaeligt at bruge den i § 8 givne Bemyndigelse til at konvertere de 30 Ores Afgift til en Afgift. Jeg mener altsaa, at hvad det ærede Medlem tilfugter, kan fuldkommen naas ved det foreliggende Lovforslag, men jeg kan ikke tilraade at udstemme det Stykke, som de ærede Forslagsstillere foreslaa udstemt, thi saa vinder alene Frihavnen paa en Maade, som ikke kan biliges. Jeg kan kun tilraade, at begge Havne blive stillede ens. Jeg gentager altsaa, at Uenigheden mellem de ærede Forslagsstillere og mig er ikke ret stor med Hensyn til Medliten, thi begge Parter ønske, at Havnene skulle være ens stillede. Jeg er af den Mening og er ganske sikker paa, at det kan opnaas ved, hvad der foreligger. De ærede